

موضوع: شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی (سلام الله علیه)

وبسایت طلبه یار

فروردین ۱۴۰۴

شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی (سلام الله علیه)

حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام، یکی از شخصیت های بزرگ علمی، عملی و جهادی است که تاکنون آن گونه که شایسته است، شناخته نشده است.

در مقدمه حکمت نامه حضرت عبدالعظیم علیه السلام، موضوعاتی چون: شخصیت خانوادگی، ویژگی های علمی و عملی، هجرت به شهرری و وفات ایشان در این شهر، بررسی شده اند. [۱]

تبار

تبار حضرت عبدالعظیم علیه السلام با چهار واسطه، به سبط اکبر پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم و خاندان وحی می رسد. احمد بن علی نجاشی - که یکی از ارکان علم رجال است -، درباره نسب آن بزرگوار می نویسد: هنگامی که جنازه او را برای غسل برهنه می کردند، در جیب لباس وی نوشته ای یافت شد که در آن، نسبش، این گونه ذکر شده بود: من ابوالقاسم، عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن حسن بن زید بن علی بن حسن بن علی بن ابی طالب هستم. [۲] براساس این نسخه از رجال النجاشی، در نسب ایشان، میان وی و امام حسن علیه السلام، پنج نفر واسطه وجود دارد؛ لیکن در نسخه های معتبر این کتاب [۳]، میان «زید» - یعنی جدّ سوم ایشان - و امام حسن علیه السلام، شخص دیگری واسطه نیست. بنابراین، نیاکان حضرت عبدالعظیم علیه السلام به ترتیب، عبارت اند از:

عبدالله بن علی

پدر حضرت عبدالعظیم علیه السلام، «عبدالله» نام داشت و مادرش، «فاطمه» دختر عقبه بن قیس بود. [۴] عبدالله، در زمان حیات جدّش «حسن بن زید» متولد شد و چون قبل از تولّدش، پدرش «علی» در زندان درگذشت، جدّش کفالت او را به عهده گرفت. [۵]

از عبدالله ، به نقلی ، پنج پسر و به نقلی ، نه پسر [۶] بر جای ماند که یکی از ایشان حضرت عبدالعظیم علیه السلام بوده است.

علی بن حسن

نام جدّ اوّل حضرت عبدالعظیم علیه السلام ، «علی» و لقب او «سدید» [۷] است . وی همراه پسرعمویش عبدالله محض و گروهی دیگر از سادات حسینی ، در دوران خلافت منصور بر ضدّ عباسیان قیام کرد . جمعی از آنان و از جمله وی ، دستگیر و به بغداد منتقل شدند . او پس از مدّتی در زندان وفات یافت . [۸]

حسن بن زید

جدّ دوّم حضرت عبدالعظیم علیه السلام ، «حسن» نام داشت . وی تنها فرزند پسر زید بود که از بزرگان عصر خودش به شمار می رفته ، و در بین بنی هاشم ، به بخشش ، کرم ، سخاوت و خدمت به محرومان ، شهرت داشته است . وی از سوی منصور عباسی به ولایت مدینه گمارده شد ؛ ولی پس از مدّتی ، مورد خشم و او قرار گرفت و به زندان افتاد [۹] و در سال ۱۶۸ ق ، در هشتاد سالگی از دنیا رفت . [۱۰]

زید فرزند امام حسن علیه السلام

جدّ سوّم حضرت عبدالعظیم علیه السلام ، زید فرزند بزرگ امام حسن مجتبی علیه السلام است . ایشان متولّی اوقاف پیامبر خدا صلّی الله علیه و آله و سلّم بوده و به جلالت قدر ، کرامت طبع ، عزّت نفس و کثرت نیکوکاری ، توصیف گردیده است . شاعران ، او را ستوده اند و مردم از هر سو برای برخورداری از فضلش به وی روی می آورده اند. [۱۱] وی در یکصد سالگی ، چشم از جهان فرو بست [۱۲] و در محلّی به نام «حاجز» در چند منزلی مدینه دفن گردید . [۱۳]

نگاهی گذرا به زندگی نامه نیاکان و خاندان حضرت عبدالعظیم علیه السلام نشان می دهد که این خاندان ، دارای دو ویژگی برجسته بوده اند:

اوّل : مبارزه و پیکار بر ضدّ ستم و سلطه استکباری حاکم به جامعه اسلامی، به گونه ای که پدر حضرت عبدالعظیم علیه السلام در زندان از دنیا رفت و ایشان پدر خود را ندید ، و جدّ ایشان نیز مدّتی در زندان به سر برد.

دوّم : کرامت طبع ، عزّت نفس و خدمت به محرومان . ملقب شدن عبدالعظیم به حضرت «السید الکریم» ریشه در این ویژگی خانوادگی این بزرگوار دارد . [۱۴]

تاریخ تولد و وفات

تاریخ دقیق تولد و وفات حضرت عبدالعظیم علیه السلام مشخص نیست؛ [۱۵] اما در برخی از منابع متأخر، این گونه آمده است:

حضرت شاه عبدالعظیم که کنیه اش ابوالقاسم و ابوالفتح نیز بوده، در روز پنجشنبه چهارم ماه ربیع الآخر سنه ۱۷۳ هجری قمری، مطابق ۲۵ تیر ماه ۱۵۸ یزدگردی، در زمان هارون الرشید در مدینه در خانه جدش حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام متولد شده... و پس از مدت ۷۹ سال و شش ماه و یازده روز قمری عمر، در روز آدینه پانزدهم شوال المکرم سنه ۲۵۲ هجری قمری، مطابق سیزده مهر ماه قدیم سنه ۲۳۵ یزدگردی، در زمان المعتز بالله عباسی به سرای آخرت رحلت نمود. [۱۶]

همچنین در برخی از منابع متأخر از کتبا نزهه الأبرار سید موسی برزنجی و مناقب العتره ی احمد بن محمد بن فهد حلّی و تاریخ نورالدین محمد السمهودی نقل شده که ولادت حضرت عبدالعظیم علیه السلام پنجشنبه چهارم ربیع الثانی سال ۱۷۳ ق، در مدینه و وفاتش در پانزدهم شوال ۲۵۲ ق، بوده است. [۱۷]

گفتنی است با توجه به این که در منابع کهن و معتبر، تاریخ تولد و وفات ایشان ذکر نشده و منابع گزارش های پیش گفته، شناخته شده نیستند، این گزارش ها فاقد اعتبارند؛ لیکن در کتاب شریف الکافی، از حضرت عبدالعظیم علیه السلام، از هشام بن حکم روایت نقل شده است. [۱۸] تاریخ وفات هشام بن حکم، سال ۱۹۹ ق، یا پیش از آن است. [۱۹] و مظنون، این است که حضرت عبدالعظیم علیه السلام هنگام نقل روایت، کمتر از بیست سال نداشته است. بنابراین، تولد ایشان باید سال ۱۸۰ ق، یا پیش از آن باشد. [۲۰]

همچنین براساس روایتی از امام هادی علیه السلام که ثواب زیارت قبر حضرت عبدالعظیم علیه السلام، همانند زیارت مرقد سیدالشهداء علیه السلام دانسته شده، باید بگوییم که او در دوران امام هادی علیه السلام و پیش از شهادت ایشان از دنیا رفته است و از آن جا که دوران امامت ایشان از سال ۲۲۰ تا ۲۵۴ ق بوده، وفات حضرت عبدالعظیم علیه السلام پیش از سال ۲۵۴ ق، اتفاق افتاده است.

بنابراین، هر چند بر پایه قراین یاد شده، احتمال تولد حضرت عبدالعظیم علیه السلام در سال ۱۷۳ ق، و وفات ایشان در سال ۲۵۲ ق، منطقی و معقول است، با این حال، اثبات آن نیاز به منبع معتبر دارد.

از سوی دیگر با عنایت به این که به هر دلیل، چهارم ربیع الثانی، به عنوان تاریخ تولد حضرت عبدالعظیم علیه السلام و پانزدهم شوال، به عنوان تاریخ وفات ایشان شهرت یافته، بزرگداشت یاد آن حضرت و تجلیل از مقام معنوی آن بزرگوار در روزهای یاد شده، نیکوست. [۲۱]

گفتنی است که در جلسه ۶۲۸ مورخ ۱۳۸۹/۵/۲۶ شورای انقلاب فرهنگی ، چهارم ربیع الثانی ، به عنوان « روز ولادت حضرت حضرت عبدالعظیم علیه السّلام » جهت درج در تقویم رسمی کشور به تصویب رسید و در تاریخ ۱۳۸۹/۷/۱۸ به آستان مقدّس آن حضرت ابلاغ گردید.

در ک محضر امامان

براساس آنچه در تاریخ تولّد و وفات حضرت عبدالعظیم علیه السّلام گذشت ، ایشان دوران حیات پنج امام از امامان اهل بیت علیه السّلام – یعنی امام کاظم علیه السّلام تا امام عسکری را درک کرده است ؛ اما این بدان معنا نیست که به محضر همه آنها هم رسیده و یا از آنها سخنی نقل کرده است.

آنچه قطعی و مسلم است، این است که ایشان محضر امام جواد علیه السّلام و امام هادی علیه السّلام را درک نموده و از آنها احادیث فراوانی نقل کرده که بخشی از آنها در این حکمت نامه آمده اند . همچنین اگر به روایت کتاب الاختصاص منسوب به شیخ مفید اعتماد کنیم، حضرت عبدالعظیم علیه السّلام محضر امام رضا علیه السّلام را نیز درک کرده و از ایشان روایت نموده است. [۲۲]

گفتنی است که طبق برخی از نسخه های رجال الطوسی ، حضرت عبدالعظیم علیه السّلام از اصحاب امام عسگری شمرده [۲۳] و در کتاب شرعه التسمیه میرداماد نیز آمده که ایشان محضر امام عسکری علیه السّلام را نیز درک کرده است؛ [۲۴] لیکن روایتی از آن امام، از طریق ایشان به ما نرسیده است.

عظمت علمی

برای اثبات عظمت علمی حضرت عبدالعظیم علیه السّلام کافی است که بدانیم امام معصوم ، مردم را برای حلّ مشکلات دینی و یافتن پرسش های اعتقادی و عملی شان ، به ایشان ارجاع داده است.

صاحب بن عبّاد در رساله ای که در شرح حال حضرت عبدالعظیم علیه السّلام نوشته ، [۲۵] در توصیف علمی ایشان آورده : ابو تراب رویانی ، روایت کرد که شنیدم ابوحمّاد رازی می گفت : خدمت امام هادی علیه السّلام درسامراً رسیدم و مسائلی از حلال و حرام از ایشان پرسیدم . امام به پرسش های من پاسخ داد و هنگامی که خواستم از ایشان خدا حافظی کنم به من فرمود:

يا ابا حمّاد! أشكّلك غلشيك شىءٌ من امر دينك بنا حيتك فسّل عنه عبد العظيّم بن عبد الله الحسنىّ و اقرئه منى السّلام.

ای ابو حماد ! هنگامی که چیزی از امور دینی در منطقه ات برای تو مشکل شد ، از عبدالعظیم بن عبدالله حسنی پرس و سلام مرا به او برسان . [۲۶]

این تعبیر، به روشنی نشان می دهد که حضرت عبدالعظیم علیه السّلام در عصر خود ، مجتهد توانمندی بوده که براساس اصول و قواعدی که از اهل بیت علیهم السّلام در اختیار داشته ، می توانسته دیدگاه های اسلام ناب را در زمینه های مختلف اعتقادی و عملی ، استخراج کند و به پرسش های مردم پاسخ گوید .

بنابراین، ایشان تنها یک محدث و راوی احادیث اهل بیت علیهم السّلام نبوده است ؛ بلکه از علمای بزرگ خاندان رسالت بوده که پس از معصومان ، توان پاسخگویی به مسائل علمی را داشته و توانمندی علمی اش مورد تأیید و تصدیق امام هادی علیه السّلام قرار گرفته است . [۲۷]

تألیفات

مرحوم نجاشی در کتاب رجال خود - که با موضوع « مؤلّفان شیعه » تألیف شده - ، از حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السّلام نام برده و کتاب خطب امیرالمؤمنین علیه السّلام را به وی نسبت داده است . [۲۸]

چه بسا سیّد رضی رحمه الله در تدوین نهج البلاغه از این کتاب استفاده کرده باشد و این کتاب از مصادر اصلی نهج البلاغه باشد ! نجاشی در پایان شرح حال حضرت عبدالعظیم علیه السّلام ، سند خودش را به روایات ایشان ، از طریق استادش ابن نوح ، به حضرت عبدالعظیم می رساند . [۲۹]

شیخ طوسی نیز در کتاب الفهرست خود - که موضوع آن ، معرفی مؤلّفان و مصنّفان شیعه است - از حضرت عبدالعظیم نام می برد و می گوید : « له کتاب » . سپس سند خودش را به احمد بن ابی عبدالله برقی می رساند که او از حضرت عبدالعظیم علیه السّلام نقل حدیث می کند . [۳۰]

صاحب بن عباد نیز در احوال حضرت عبدالعظیم علیه السّلام ، عبارت : « له کتاب یسمسه کتاب یوم و ليله » را آورده است . [۳۱]

عظمت معنوی

مهم ترین نشانه عظمت معنوی و مقامات باطنی حضرت عبدالعظیم علیه السلام برابری فضیلت زیارت مزار آن بزرگوار ، با فضیلت زیارت سیدالشهدا است .

شیخ المحدثین ، صدوق ، از محمد بن یحیی عطار - که یکی از اهالی ری است - این گونه نقل کرده که : خدمت امام هادی علیه السلام رسیدم . ایشان فرمود: «کجا بودی ؟»

گفتم : حسین بن علی علیه السلام را زیارت کردم . امام هادی علیه السلام فرمود:

أما إناك لو زرت قبرَ عبدالعظیمِ عندكم كنتَ زارَ الحُسَيْنِ بنِ عَلِيٍّ عليه السلام. [۳۲]

بدان که اگر قبر عبدالعظیم را در شهر خودتان زیارت کنی ، مانند کسی هستی که حسین بن علی علیه السلام را زیارت کرده باشد.

برای توضیح این روایت و تبیین عظمت معنوی حضرت عبدالعظیم علیه السلام ، باید موضوعات : فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام و مقصود از برابری زیارت حضرت عبدالعظیم با زیارت امام حسین علیه السلام و حکمت آن، بررسی گردند .

منبع

[۱] گفتنی است که برای معرفی شخصیت حضرت عبدالعظیم ، در ۲۲ خرداد ماه ۱۳۸۲ ، کنگره بزرگداشت حضرت عبدالعظیم در تالار شیخ صدوق آستان مقدس ایشان برگزار شد و مجموعه آثار این کنگره در ۲۹ جلد منتشر گردید.

[۲] رجال النجاشی : ج ۲ ، ص ۶۷ ، ش ۶۵۱

[۳] .رک : معجم رجال الحديث : ج ۱۰ ، ص ۴۶ ، ش ۶۵۸۰

[۴] منتقله الطالبیه : ص ۱۵۷ به نقل از : شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام و شهری / مجموعه مقالات چاپ شده : ص ۷۲ (مقاله «آشنایی با حضرت عبدالعظیم علیه السلام و مصادر شرح حال او» ، رضا استادی) ، مهاجران آل ابوطالب : ص ۲۳۵ .

[۵] .رک : سر السلسله العلویه : ص ۲۴ ، عمده الطالب : ص ۹۴ ، مجموعه مقالات کنگره حضرت عبدالعظیم علیه السلام : ج ۳ ، ص ۵۰ (مقاله « بررسی کلی روایات حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام » ، محمد کاظم رحمان ستایش).

[۶] ر.ک : مجموعه مقالات کنگره حضرت عبدالعظیم علیه السّلام : ج ۳ ، ص ۵۰ (مقاله «بررسی کلی روایات حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السّلام» ، محمّد کاظم رحمان ستایش).

[۷] ر.ک : عمده الطالب : ص ۹۳ و ۷۰.

[۸] [سرّ السلسله العلویه : ص ۲۲ ، عمده الطالب : ص ۷۰ و ۹۴.

[۹] [تاریخ اسلام ، ذهبی : ج ۱۳ ، ص ۴۱۴.

[۱۰] [سرّ السلسله العلویه: ص ۲۱ ، عمده الطالب : ص ۷۰.

[۱۱] [ر.ک : الإرشاد : ج ۲ ، ص ۲۱.

[۱۲] [سرّ السلسله العلویه : ص ۲۲ ، عمده الطالب ک ص ۶۹ ، قول ۹۰ و ۹۵ سالگی هم گفته شده است.

[۱۳] [سرّ السلسله العلویه : ص ۲۰.

[۱۴] [از شیخ رجبعلی نکوگویان نقل شده است که حضرت عبدالعظیم را در عالم معنا زیارت می کند و از او می پرسد : از کجا به این مقام رسیدید ؟ ایشان پاسخ می دهد : « از راه احسان به خلق . از قرآن ، نسخه برداری می کردم و آن نسخه ها را در اختیار مردمی که طالب آنها بودند ، می گذاشتم و دستمزد ناچیزی نصیبم می شد که آن را احسان می کردم . » (ر.ک : کیمیای محبت : ص ۲۱۰ نیز ، ر.ک : همان ، فصل هفتم «احسان اولیای خدا»).

نگارنده می گوید : کرامت و احسان آن بزرگوار در عالم برزخ نیز تداوم دارد ، این جانب در این باره خاطراتی دارم که برخی از آنها در کتاب آموزنده ترین خاطره ها خواهد آمد . إن شاء الله .

[۱۵] [در گذشته ، در عرف عامّه مردم ، کلمه «شاه» در بسیاری از موارد ، به نشانه تجلیل و احترام به کار می رفت . به امیر مؤمنان علی علیه السّلام ، «شاه مردان» و به امام حسین علیه السّلام ، «شاه شهید» یا «شاه شهیدان» می گفتند . درباره حضرت عبدالعظیم علیه السّلام این کلمه در کتاب های سده سیزده و چهارده هجری (نه کتاب های قبل از آن) دیده می شود و این کلمه ، جزو نام ایشان نیست . (ر.ک : شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السّلام و شهرری / مجموعه مقالات چاپ شده : ص ۷۳) مقاله «آشنائی با حضرت عبدالعظیم علیه السّلام و مصادر شرح حال او» ، رضا استادی .

[۱۶] [ر.ک : مجموعه مقالات کنگره بزرگداشت حضرت عبدالعظیم علیه السّلام : ج ۳ ، ص ۱۸۱ - ۱۸۵ (رساله «عراضه الإخوان : سفرنامه معلّم حبیب آبادی به آستانه حضرت عبدالعظیم و شهرری» ، محمّد علی معلّم حبیب آبادی .

[۱۷] شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام و شهرری / مجموعه رساله های خطی و سنگی : ص ۲۷۳ (رساله «الخصائص العظیمیّه» ، شیخ جواد شاه عبدالعظیمی).

[۱۸] الکافی : ج ۱ ، ص ۴۲۴ ، ح ۶۳.

[۱۹] ر.ک : معجم رجال الحدیث : ج ۱۹ ، ص ۲۷۰ ، ش ۱۳۳۲۹.

[۲۰] ر.ک : شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام و شهرری / مجموعه مقالات چاپ شده : ص ۶۷ (مقاله «آشنایی با حضرت عبدالعظیم علیه السلام و مصادر شرح حال او» ، رضا استادی.)

[۲۱] شایان ذکر است که با مراجعه به منابع حدیثی و تاریخی ، مشخص میگردد که در باره تاریخ تولد و وفات بسیاری از پیشوایان اسلام ، گزارش های مختلفی وجود دارد و تاریخ دقیق و قطعی آنها مشخص نیست و بزرگداشت ایام ولادت و یا وفات آنها براساس انتخاب نظر مشهور و یا انتخاب یکی از گزارش هاست.

[۲۲] لیکن نمی توان به این روایت اعتماد کرد (ر.ک: معجم رجال الحدیث : ج ۱۰ ص ۴۹ ش ۶۵۸۰) و بر فرض پذیرش آن ، احتمال دارد مقصود از «أبی الحسن» ، امام هادی علیه السلام باشد و کلمه «الرضا» توسط راوی یا مستنسخ ، افزوده شده باشد.

[۲۳] رجال الطوسی : ص ۴۰۱ ش ۵۸۷۵

[۲۴] شرعه التسمیه : ص ۴۵ باید توجه داشت که براساس روایتی که از امام درباره فضیلت زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام آمده، ایشان در دوران امامت امام هادی علیه السلام از دنیا رفته است . بنابراین نمی تواند از اصحاب امام علیه السلام و در دوران امامت آن حضرت باشد . این احتمال نیز که ممکن است لقب عسکری برای امام هادی علیه السلام هم به کار م رفته باشد ، قابل تأمل است ،چنان که در روایت صدوق در ثواب الاعمال در باره فضیلت زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام ، ایشان با عنوان لقب عسکری نامیده شده وهمین امر ، موجب شده که تصور شود حضرت عبدالعظیم علیه السلام از اصحاب فرزند ایشان که معروف به عسکری است نیز بوده است.

[۲۵] این رساله در سال ۵۱۶ ق ، به خط یکی از بنی بابویه نگارش یافته است (ر.ک. خاتمه مستدرک الوسائل : ج ۴ ص ۴۰۴ ش ۱۷۳)

[۲۶] شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام و شهرری /مجموعه رساله های خطی و سنگی : ص ۲۳ (رساله « رساله فی فضل عبدالعظیم علیه السلام » صاحب بن هباد)

[۲۷] در این جا مناسب است به مزاحی از آیه الله اراکی ، مرتبط با شخصیت علمی حضرت عبدالعظیم علیه السلام اشاره کنم : در تاریخ ۱۳۷۳/۴/۴ ش، همراه آیه الله علی اکبر مسعودی ، تولیت وقت آستان حضرت معصومه علیها السلام ، با استاد بزرگوارم حضرت آیه الله محمد علی اراکی رحمه الله دیداری داشتم . پس از احوالپرسی ، آقای مسعودی مرا به عنوان تولیت آستان حضرت عبدالعظیم معرفی کرد . آیه الله اراکی فرمود : « می گویند : سه کس ، شهید سه چیز شدند . آن سه ، عبارت اند از: حضرت عبدالعظیم علیه السلام سید مرتضی و حاج محسن عراقی! » و در ادامه توضیح دادند که : « حضرت عبدالعظیم علیه السلام با این که از کبار محدثین است ، ولی امام زاده بودنش ، محدث بودن او را شهید کرده . معمولاً حضرت عبدالعظیم را به عنوان یک عالم و محدث نمی شناسند ؛ بلکه او را یکی از امام زادگان تلقی می کنند. سید مرتضی ، به عکس ، امام زاده بودنش شهید فقاہتش شده . با این که او مانند حضرت عبدالعظیم علیه السلام چهار واسطه بیشتر تا امام معصوم ندارد ، ولی کسی او را به عنوان امام زده نمی شناسد!

و سوم ، حاج محسن عراقی ، با این که وی از فقهای بزرگ بود و از نظر علمی در حدی بود که در جلسه ای در نجف که آقای ضیا عراقی هم حضور داشته ، یک نیم روز با آخوند خراسانی در رابطه با جواز اجتماع امر و نهی بحث می کردند و هیچ یک قدرت مجاب کردن دیگری را نداشتند ؛ ولی چون ثروتمند بود ، ثروت، فقاہتش را شهید کرد. مردم او را به عنوان یک ثروتمند می شناسند و نه یک عالم و فقیه ! « ایشان در ادامه افزودند: « شأن نزول این ماجرا، قسمت اخیر آن است.».

[۲۸]. [رجال النجاشی : ج ۲ ص ۶۶ ش ۶۵۱

[۲۹] [رجال النجاشی : ج ۲ ص ۶۷ ش ۶۵۱

[۳۰] [الفهرست : ص ۱۹۳ ش ۵۴۸

[۳۱] شناخت نامه حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام و شهرری / مجموعه رساله های خطی و سنگی : ص ۲۱ (رساله « رساله فی فضل عبدالعظیم علیه السلام صاحب بن عبّاد)

[۳۲] [ثواب الاعمال : ص ۱۲۴ ح ۱۰